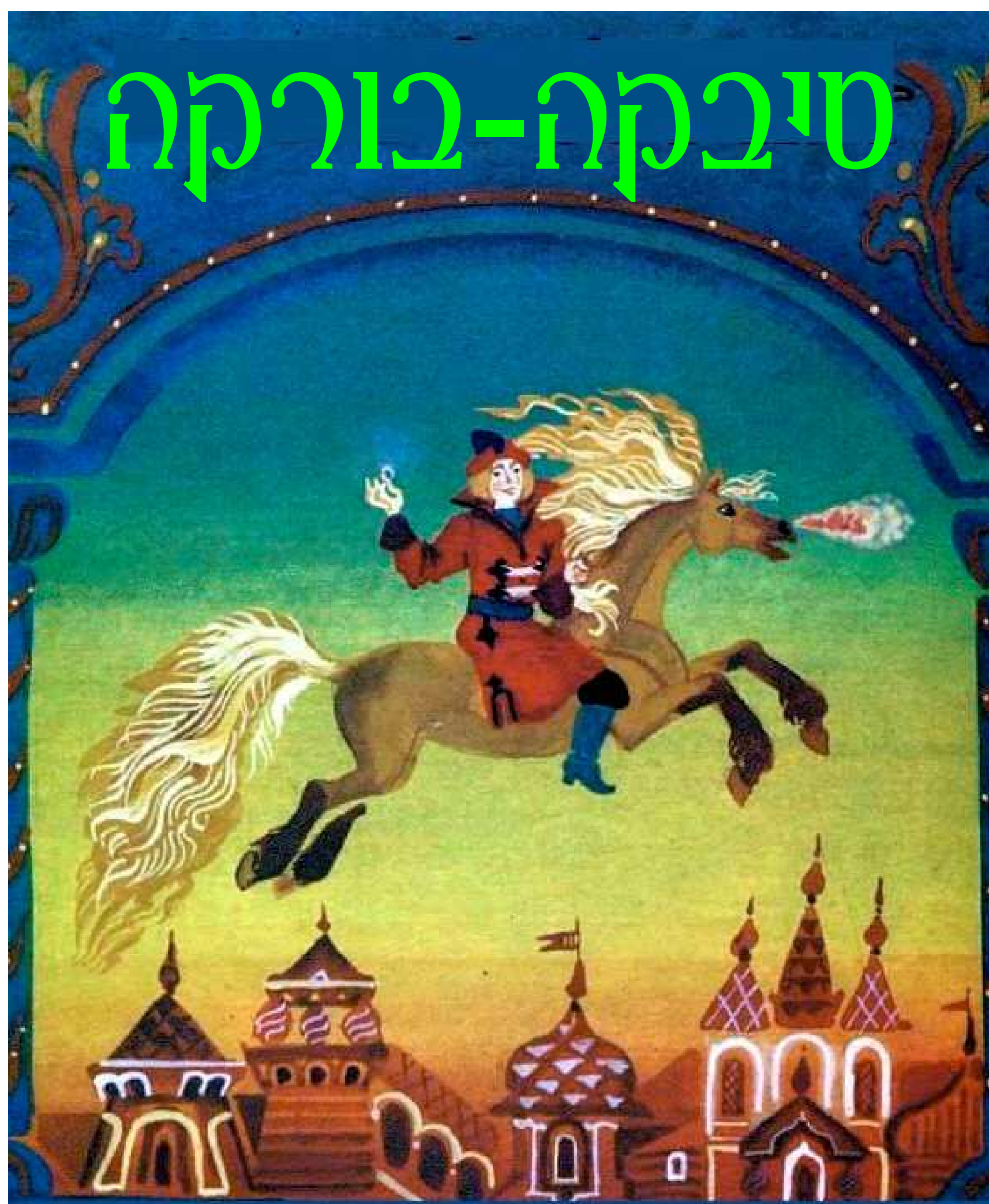
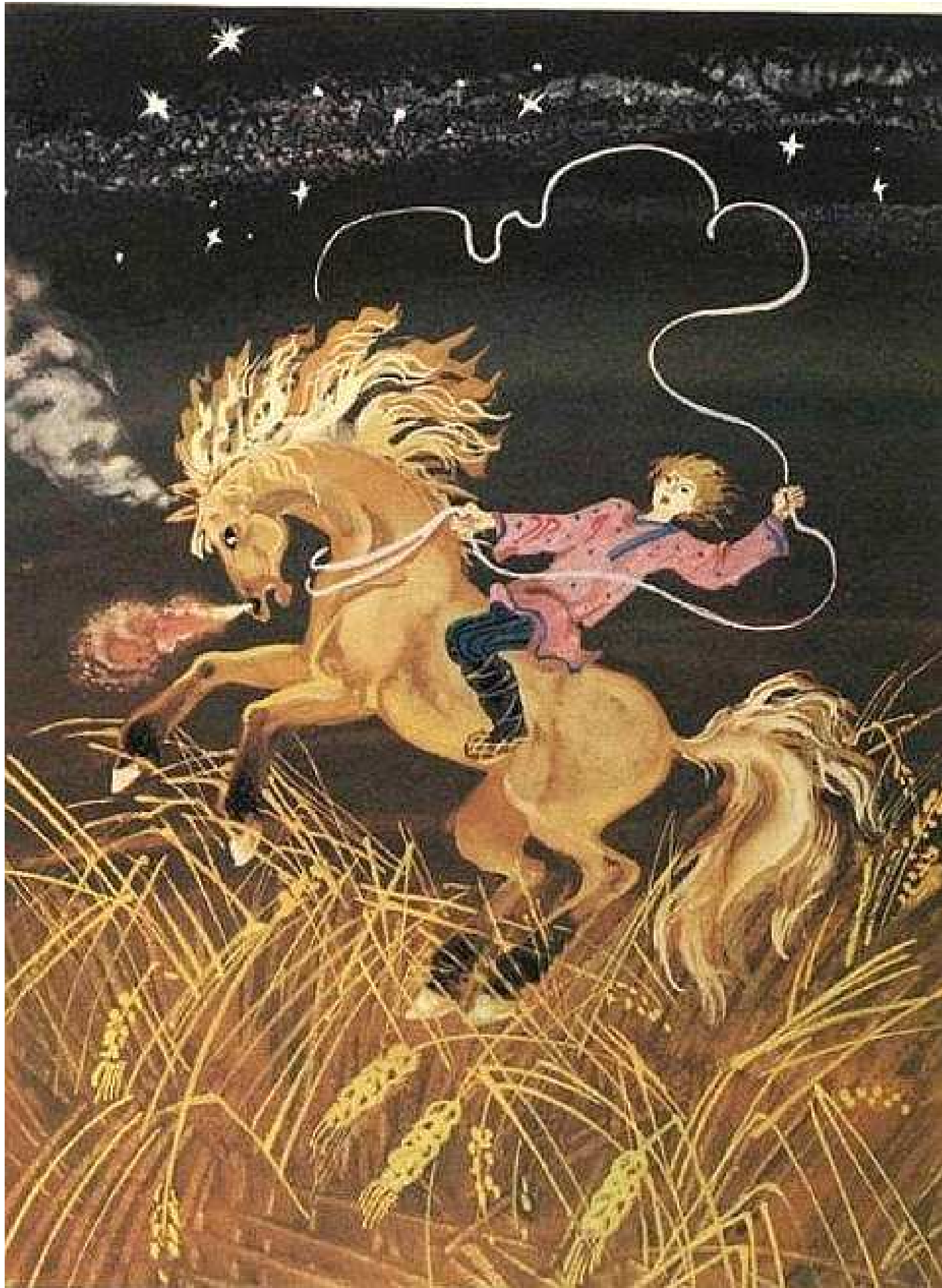

סיבקה-בורקה

שלושה בנים היו לאיכר. הצעיר שביניהם קראו איוונק-טיפשון. זרעו אבא והבנים חיטה בשדה. יצא להם יבול טוב, אך טרם קציר ראו שמישהו דורס את התבואה וגם אוכל ממנה. אמר אבא "בניי היקרים, אתם חייבים לשמור בלילה ולתפוס את הגנב. שמרו מדי לילה בתורנות, נעניש את הגנב." בלילה ראשון שמר הבן הבכור. הוא יצא לשדה, אבל התחשק לו מאוד לישון. נשכב תחת שיח ונרדם עד הבוקר. חזר בבוקר הביתה ואמר "כל הלילה לא ישנתי, שמרתי על החיטה. אבל לא ראיתי את הגנב." למחרת הבן השני יצא לשמור. וגם הוא כל הלילה ישן תחת שיח ולא הרגיש בכלום.

בלילה שלישי בא תורו של איוונק-טיפשון לשמור. הוא לקח מאפה מהמטבח וחבל ממתבן, יצא לשדה והתיישב על אבן גדולה. ירד לילה ואיוונק-טיפשון ישב ושמר ורק נגס מדי פעם בחתיכת לחם שאתו.

בחצות מופיע בשדה החיטה סוס גדול, יפה. רעמתו זהב, זנבו כסף. הוא דוהר והאדמה רואדת. מאוזניו עשן יוצא, מנחיריו להבות אש.

הסוס התחיל לאכול את החיטה, אבל כמו שאכל כך גם דרס אותה.

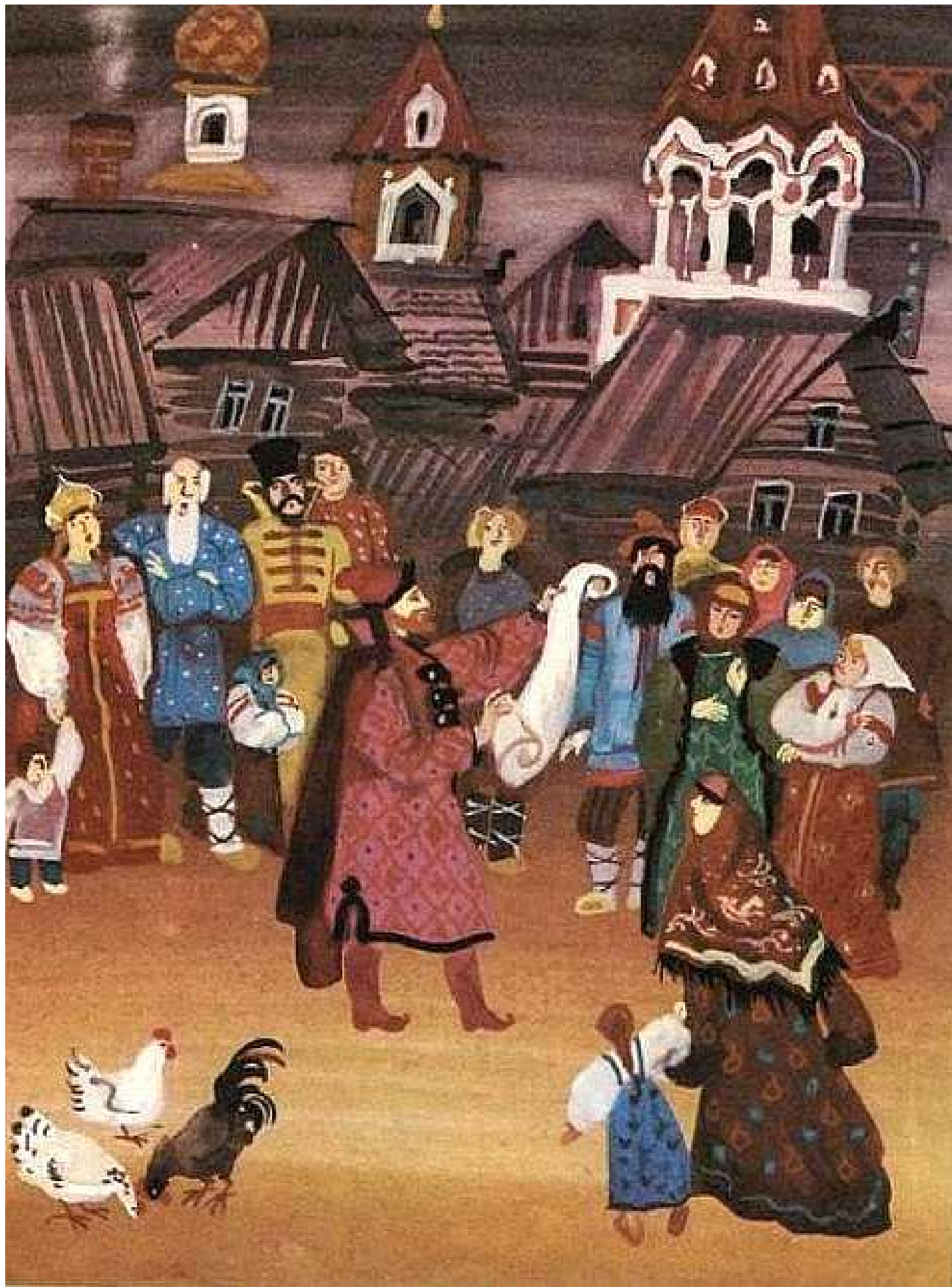
איוונק-טיפשון התגנב אליו בזהירות וזרק לו חבל פלצור על הצוואר. הסוס ניסה להשתחרר ומשך בכוח, אך איוונק-טיפשון החזיק חזק. כמה שהסוס לא קפץ, משך והשתולל, לו עזר לו. התחיל הסוס לבקש מאיוונק-טיפשון בקול אנוש "אנא שחרר אותי. אוכל לתת לך שרות טוב ברגע שתזדקק לכך."
האמין לו איוונק-טיפשון וריחם עליו. ורק שאל "איך לקורא לך אם אזדקק לך?"

"תצא לשדה חרוש, תשרוק שריקת ציידים שלוש פעמים וקרא בקול גדול 'סיבקה-בורקה, סוס-פלא, עמוד לפניי!' ואהיה מולך מיד."

"תבטיח לי רק שלא תבוא יותר לשדה שלנו לאכול ולרמוס את החיטה?"
"מבטיח!"

שחרר איוונק-טיפשון את סוס-פלא ונשאר עד הזריחה בשדה. חזר בבוקר הביתה והאחים שואלים "נו, את מי ראית?"
"תפסתי סוס" אומר איוונק-טיפשון "רעמה - זהב, זנב - כסף."
"אז איפה הסוס הזה?"

"הוא הבטיח לא לבוא יותר ולא לאכול מהחיטה שלנו, אז נתתי לו ללכת."

כמובן שהאחים לא האמינו לאיוונק-טיפשון, רק צחקו ממהנו, אבל למחרת כבר לא מצאו החיטה דרוסה ומאז אף אחד לא דרס יותר את החיטה ולא גנב ממנה.

באותו זמן בת המלך הגיעה לפרקה ואבא המלך חיפש לה חתן ראוי. בכל המדינה הכריז כרוז המלך:

"אצילים ואנשים פשוטים, סוחרים ואיכרים, באו להביט על בת המלך אלנה יפהפייה! היא יושבת בחלון של מגדל גבוה. מי יוכל על סוסו להגיע בקפיצה אל החלון ויוריד מידה את טבעת הזהב, יקבל את הנסיכה לאישה!"

האחים של איוונק-טיפשון החליטו לצאת אל ארמון המלך. אם כבר לא לקפוץ אל הנסיכה בעצמם אז לפחות לראות אותה ואת המחזרים. ואיוונק-טיפשון ביקש "אחים יקרים, קחו אותי אתכם. גם אני רוצה לראות את אלנה היפה!"

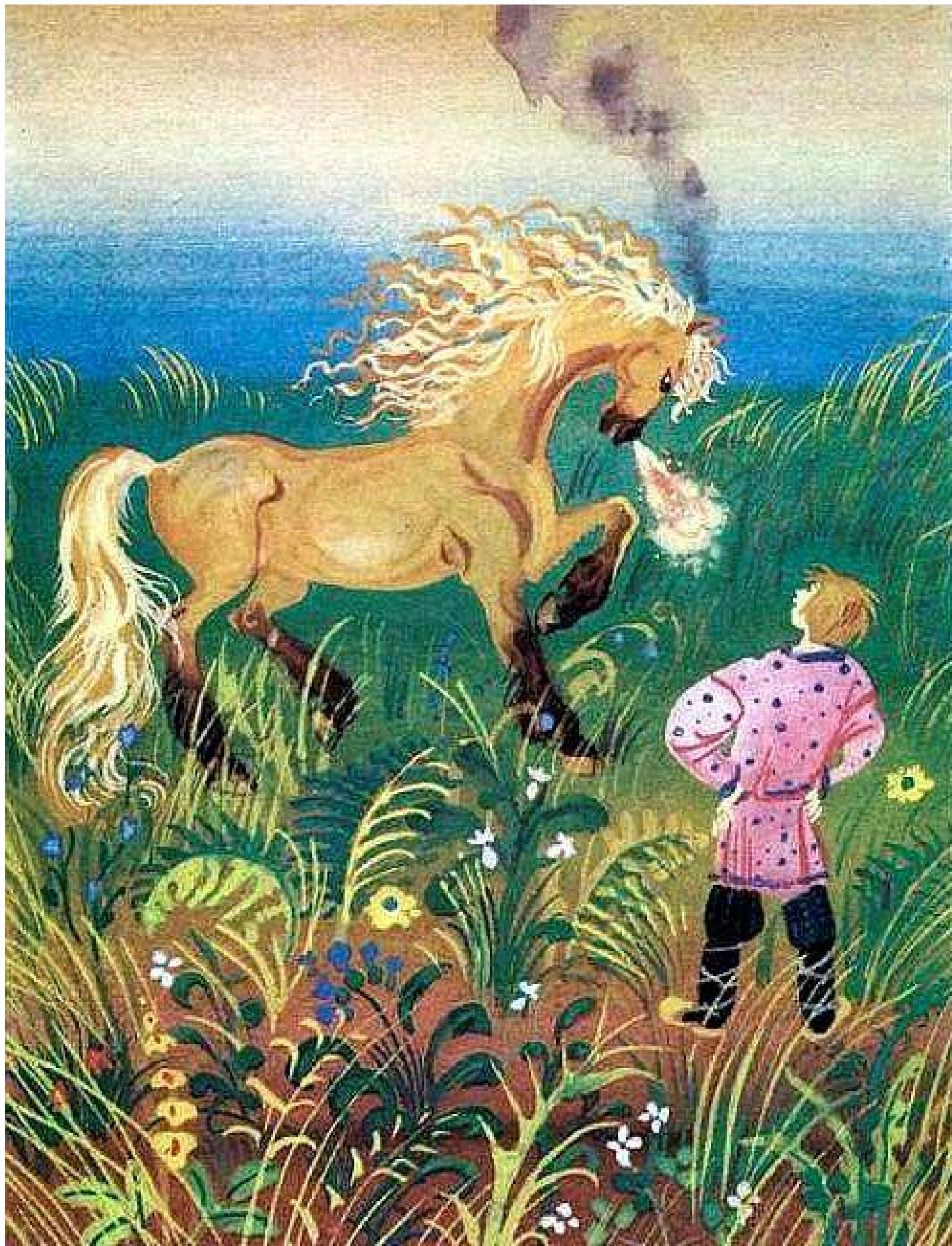
"מה אתך, טיפש. הבט איך אתה נראה, מלוכלך, זנוח כמו קבצן. נסיכה אתה רוצה לראות? שב על התנור וחטט באף!"
האחים נסעו ואיוונק-טיפשון אמר לנשותיהם "תנו לי סל, אלך ליער לחפש פטריות."

לקח סל ויצא מהבית כאילו לאסוף פטריות. אבל הלך לשדה חרוש, נעמד שם, שרק שריקת ציידים שלוש פעמים וקרא בקול גדול **"סיבקה-בורקה, סוס-פלא, עמוד לפני!"**

והנה אדמה רועדת, הסוס דוהר, מאוזניו ענני עשן יוצאים, מנחיריו להבות אש. נעמד הסוס לפני איוונק-טיפשון ושואל:
"מה תרצה ממני איוון?"

"אני רוצה להביט על אלנה היפהפיה, הנסיכה שבמגדל ארמון המלך" ענה איוונק-טיפשון.

"אז זחל לתוך האוזן הימנית שלי וצא מהאוזן השמאלית שלי!"

השתומם איוונק-טיפשון אבל זחל לתוך אוזנו הימנית של הסוס ויצא מהאוזן שמאלית אבל כבר כבחור יפה, נקי, לבוש ממש כמו אביר, כזה שקשה לתאר אותו בדברים או בכתב! הוא עלה על סיבקה-בורקה וזה התחיל מיד לדהור לעיר הבירה. בדרך עברו ליד האחים הרוכבים בכביש, השאירו אותם מכוסים באבק שפרסות סיבקה-בורקה העלו.

הגיע איוון לכיכר של ארמון המלך. רואה, התאסף קהל רב ובמגדל גבוה יושבת הנסיכה, אלנה היפהפייה. על אצבע שלה טבעת זהב מבריקה, אין כזו לקנות בכסף, מאירה על הכל סביב. והנסיכה עצמה יפה, יפה שביפות.

כולם מביטים על אלנה היפהפייה אך אף אחד לא מעז לקפוץ אליה. היא יושבת גבוה ואיש לא רוצה לשבור לעצמו את הצוואר! איוון הכה לסיבקה-בורקה בעקבים וזה התרומם על רגליו האחוריות, צהל ונתן קפיצה גדולה. רק כשלוש אמות עד לחלונה של הנסיכה הגיע.

הקהל הופתע ואיוון סבב את סיבקה-בורקה ונסע משם.

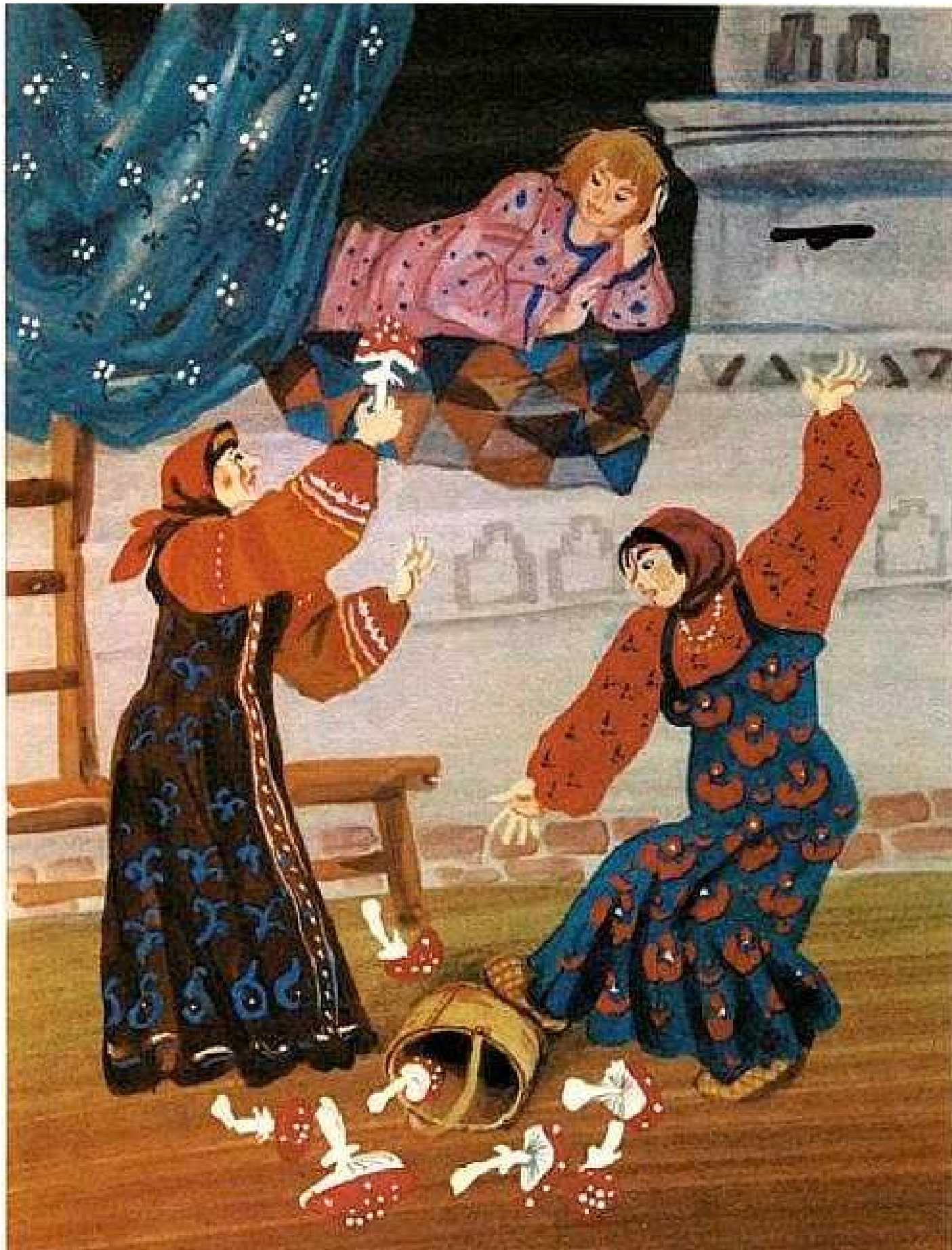
כולם קוראים "מי זה היה? מי זה?"

ואחרי איוון לא נשאר כבר סימן, ראו מאין הגיע, לא ידעו לאן עזב. יצא איוון לשדה חרוש, ירד מהסוס, נכנס לאוזנו השמאלית, יצא מהימנית ונעשה איוונק-טיפשון כמו קודם. הוא שחרר את סיבקה-בורקה, אסף לסל קצת אמניות, פטריות רעילות אדומות, והביא הביתה.

"הנה לכן פטריות יפות!"

הנשים כעסו עליו נורא "איזה פטריות הבאת לנו, טיפש שכמותך? רק אתה איוון

בעצמך יכול לאכול אותן."

איוון חייך, ואחר כך עלה על התנור ונרדם.
האחים חזרו הביתה וסיפרו לנשותיהם מה ראו בעיר. "הגיע לשם
אחד אביר יפה! עוד מעולם לא ראינו כזה. קפץ על סוסו ורק
שלוש אמות עוד חסרו כדי שיגיע לנסיכה."
ואיוונק-טיפשון שוכב על התנור ושואל "אמרו האחים, אולי זה אני
הייתי שם?"

"מה לך טיפש! שב על התנור ולכוד זבובים!"
למחרת האחים הגדולים שוב נסעו העירה ואיוונק-טיפשון לקח סל
והלך כאילו לאסוף פטריות.

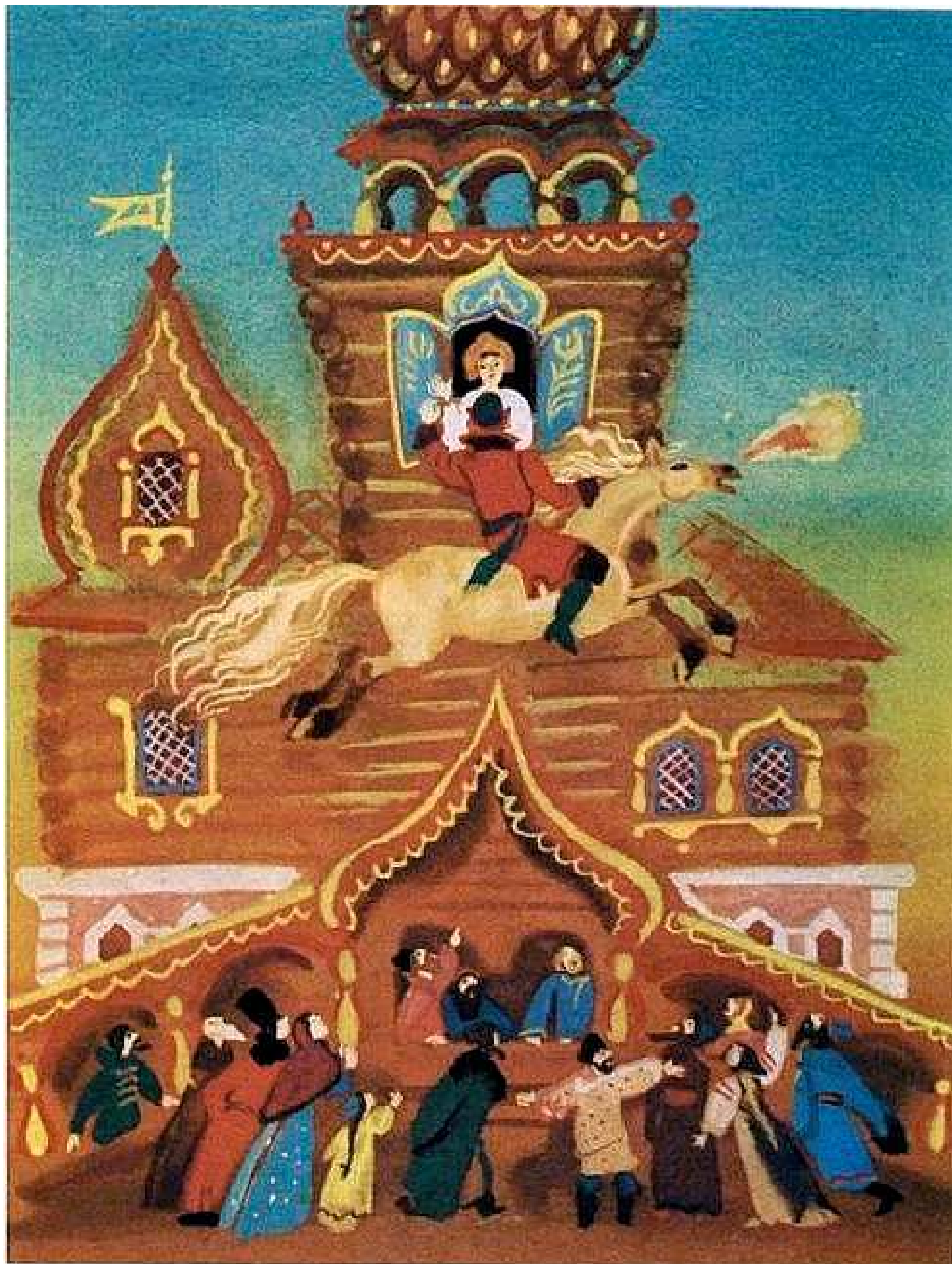
יצא שוב לניר חרוש, שרק שריקת ציידים שלוש פעמים וקרא
בקול גדול "סיבקה-בורקה, סוס-פלא, עמוד לפניי!"
הסוס דוהר, אדמה רועדת, ענני עשן יוצאים לו מאוזניים, להבות
אש מנחיריים. בא ונעמד כמו קודם לפני איוון. זחל איוון לאוזנו
הימנית, יצא מהשמאלית ושוב נעשה לבחור יפה, אביר צעיר.
קפץ על הסוס ונסע העירה.

רואה, בכיכר קהל עוד יותר גדול מקודם. כולם מדברים, מחכים,
אבל אף אחד לא מנסה להגיע לחלון הנסיכה. מי ירצה לשבור את
צווארו!

הכה איוון בעקבים בסוס. סיבקה-בורקה צהל, קפץ ורק שתי
אמות הפרידו בין איוון והנסיכה.

איוון סבב את סיבקה-בורקה ונסע משם. ראו מאין בא, לא ראו
לאן נעלם. ואיוון הגיע שוב לניר חרוש. הוא שחרר את
סיבקה-בורקה והלך הביתה. עלה על התנור וחיכה לשובם של
האחים.

האחים חזרו וסיפרו לנשים "איזה אביר הופיע שם! וקפץ! עוד
שתי אמות והיה מגיע לנסיכה!"

ואיוונק-טיפשון שואל "אחים, אולי זה אני שהייתי שם?"
"שתוק טיפש! מה לך והנסיכה!"
ביום השלישי האחים שוב התכוננו לנסוע העירה ואיוונק-טיפשון
ביקש "תנו לי רק איזה סוס ואבוא אתכם!"
"שב בבית, טיפש! רק אתה חסר שם!"
אמרו ונסעו.

יצא איוונק-טיפשון לשדה חרוש, שרק שריקת ציידים שלוש
פעמים וקרא בקול גדול "סיבקה-בורקה, סוס-פלא, עמוד
לפניי!"

הסוס דוהר, אדמה רועדת, ענני עשן יוצאים לו מאוזניים, להבות
אש מנחיריים. בא ונעמד כמו קודם לפני איוון. זחל איוון לאוזנו
הימנית, יצא מהשמאלית ושוב נעשה לבחור יפה, אביר צעיר.
קפץ על הסוס ונסע לחצר המלך.

ניגש איוון למגדל והצליף לסוס בשוט. הסוס קפץ... והגיע עד
החלון!

איוון נשק לנסיכה בשפתיה, הוריד את טבעת הזהב מידה
והתחיל לחזור.

הקהל התחיל להרעיש, לצעוק, לנפנף בידיים "תתפסו אותו!
תחזיקו אותו!"

אבל איוון כבר לא היה שם. הוא שחרר את הסוס וחזר הביתה, יד
אחת עטופה בסמרטוט.

חזרו גם האחים והתחילו לספר איך ומה היה בכיכר.

"הצעיר הזה קפץ על סוסו עד הנסיכה, נשק לה שפתיים, הוריד
טבעת מהאצבע שלה!"

איוונק-טיפשון יושב אחרי הארובה ושואל שוב "אחים, אולי זה אני
הייתי?"

"שב בשקט ואל תבלבל לנו את המוח!"

אבל איוון רצה עוד פעם להסתכל על טבעת הזהב. כשהוריד את
הסמרטוט מידו כל הבית התמלא אור בוהק.

"הי, טיפש! תפסיק לשחק באש. עוד תשרוף לנו את הבית!" קראו האחים "הגיע זמן לגרש אותך מהבית!"
איוון לא ענה דבר ורק עטף בחזרה את הטבעת בסמרטוט.
כעבור שלושה ימים נשמע שוב הכרוז של המלך:
"כל הגברים שבעם חייבים לבוא למסיבה גדולה שהמלך עורך בארמונו. אף אחד לא יישאר בבית. מי יעז לא לבוא, המלך יצווה להוריד את ראשו!"

לא הייתה לאחים ברירה ונאלצו לבוא למסיבה יחד עם איוונק-טיפשון. באו, התיישבו לשולחנות עמוסים כל טוב, מפות שולחן רקומות, אוכלים, שותים, משוחחים.
איוון התיישב אחרי תנור, בפניה, ויושב שם. והנסיכה, אלנה היפהפייה הולכת סביב השולחנות, מוזגת יין, ובינתיים בודקת האם לא תראה אצל אחד האורחים טבעת יקרה. הרי מי שעונד אותה הוא החתן שלה.

אבל היא לא מוצאת את הטבעת אצל אף אחד. היא כבר עברה את כולם סביב - סביב וניגשת לאחרון, זה שיושב שם בפניה, אחרי התנור. ולזה בגדים דלים, יד אחת חבושה בסמרטוט. האחים מסתכלים ומתפללים "תראו איך הנסיכה מוזגת יין לאיוונק-טיפשון שלנו!"

והנסיכה נתנה לאיוון קנקן יין ושואלת "מדוע היד של חבושה?"
"הלכתי ליער ושם נתקלתי בענף חד. נפצתי!"
"תוריד את התחבושת. תראה לי!"

הוריד איוון את הסמרטוט והטבעת שעל אצבעות הבריקה, זרחה, האירה הכל סביב.

שמחה הנסיכה, לקחה את ידו של איוון, הובילה אותו אל אבא המלך ואמרה:

"הנה אבא, החתן שלי נמצא!"